

rer sig om et konkret barn, er det, fordi det ville være etisk uacceptabelt, hvis der er et flertal her i Tinget, som ønsker at åbne muligheden, men som må sige til forældrene: Desværre, det kan ikke lade sig gøre, vores procedurer er sådan, at det lovforslag, som paragraffen er en del af, først vil være behandlet i slutningen af maj eller måske først i den kommende samling. Det vil ikke være nogen anstændig måde at behandle et forældrepar på, som er kommet i en meget vanskelig situation.

Så jeg kan melde, at et flertal i Venstres gruppe føler, at denne mulighed skal stilles til rådighed, og derfor vil vi bakke lovforslaget op.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Fru Ester Larsen siger, at teknologien giver os nogle udfordringer, og at vi ikke skal lukke øjnene for mulighederne, nærmest være ligeglade osv., at vi skal hjælpe de ganske få børn.

Mener fru Ester Larsen dermed, at når vi tager det kommende barns situation ind, overvejer, hvilke belastninger vi påfører det kommende barn, overvejer, hvilke belastninger vi påfører familien, overvejer, hvilke belastninger vi i det hele taget påfører alle parter i det her, er det at lukke øjnene?

Så taler fru Ester Larsen om at hjælpe de ganske få børn. Jeg kan ikke begribe den form for formulering, når vi ved, at der på verdensplan er hjulpet ét barn i hele verdenshistorien – at man så stadig væk kan blive ved med den formulering, at vi skal hjælpe de ganske få børn hvert år!

Når fru Ester Larsen selv bruger ordet en anstændig måde, vil jeg sige, at det simpelt hen er uanstændigt.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Der er behandlet mindst 100 børn med knoglemarvstransplantation fra søskende igennem de sidste 30 år. Det, at en søskende hjælper en syg søster eller bror ved en knoglemarvstransplantation, er altså noget, vi er meget fortrolige med.

Det, der er muligheden i den konkrete situation, er, at der skal benyttes noget blod fra navlesnor og moderkage, som ellers går til grunde. Så den situation vurderer vi ikke som værende belastende for et kommende barn.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Fru Ester Larsen nævner, at knoglemarvstransplantationer ved vi noget om; det har vi brugt i flere hundrede tilfælde. Ja, men jeg må sige til fru Ester Larsen, at det jo egentlig slet ikke kommer det her ved. Det er fra en allerede levende søster eller bror, og vi er glade for, at det lykkes, og det er vi glade for at vi er blevet så gode til. Det er bare noget helt, helt andet. Her taler vi om at skulle skabe et nyt barn med det formål at være med til at helbrede, redde en syg bror eller søster.

Det er noget verdensomvæltende, som fru Margrete Auken faktisk har været inde på, at det er første gang i danmarkshistorien, at vi er med til at skabe et barn med det formål at hjælpe et andet menneske, uden at det barn er et formål i sig selv. Det er første gang i hele danmarkshistorien, så det er noget helt specielt. Vi kan ikke lægge det ind under almindelige knoglemarvstransplantationer.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Den fysiske belastning af en søskende begrænser sig, som jeg sagde, til, at man anvender blodceller fra navlesnoren. Det er smukt og rigtigt, hvis alle mennesker bliver sat på denne jord, fordi de er resultat af et ønsket formål. Men der er faktisk temmelig mange personer, der går på denne jord, som ikke kan sige, at det er deres situation.

Formanden:

Så er det fru Lone Møller som ordfører.

Lone Møller (S):

Vi har her inden for den sidste tid hørt mange forskellige bud på ekspertudtalelser. I sager, som bliver behandlet i dette Folketing af etisk karakter, er det naturligt, at man altid henholder sig til eksperterne.

Der er bare det problem, at lige så mange eksperter, der er på området, lige så mange forskellige udtalelser og holdninger fremkommer der. Derfor betragter jeg det ikke som sandhedsvidner, at man trækker nogle enkelte frem og citerer dem her fra talerstolen. Jeg er sikker på, at jeg, som måske har en anden opfattelse, kunne finde lige så mange eksperter, som har en anden opfattelse.

I Socialdemokratiet mener vi, at det må og skal blive et etisk grundprincip i det danske